

ΑΓΑΠΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΤΗ ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Καινούργιος διευθυντής στο 5^ο Γυμνάσιο! Ο κ. Δόσης, πτυχιούχος της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με μεταπτυχιακές σπουδές στη Διδακτική των Θετικών επιστημών και διδακτορικό στη Διδακτική της Φυσικής, επιμορφωτής β' επιπέδου, με πολύχρονη διδακτική εμπειρία, πολυάριθμες δημοσιεύσεις σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια, πλούσια επιμορφωτική εμπειρία και συμμετοχή σε ερευνητικά προγράμματα και επιστημονικές επιτροπές, υπεύθυνος τα τρία τελευταία χρόνια στο ΕΚΦΕ Ηλιούπολης (Εργαστηριακό Κέντρο Φυσικών Επιστημών), βρέθηκε φέτος κοντά μας ως Διευθυντής του 5^{ου} Γυμνασίου Ηλιούπολης. Και επειδή σε εμάς τους μαθητές το πλούσιο βιογραφικό του νέου μας διευθυντή φαίνεται γεμάτο εξειδικευμένους όρους και άγνωστες λέξεις, προτιμήσαμε να τον πλησιάσουμε και να του ζητήσουμε να μας μιλήσει για τους λόγους που τον έκαναν να ασχοληθεί με τα παιδιά και να γίνει διευθυντής, πώς του φαίνεται η νέα του θέση και το σχολείο μας, ποια είναι η γνώμη του για τη συμπεριφορά των σημερινών νέων και ποιο είναι το όραμά του για το σχολείο μας.

Παιδί πολύτεκνης οικογένειας, ο κ. Δόσης από μικρός φρόντιζε τα αδέρφια του, του άρεσε να ασχολείται με παιδιά, να τους μαθαίνει όσα ήξερε. Αποτέλεσμα της αγάπης του για τα παιδιά ήταν η επιλογή του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Η ενασχόλησή του με παιδιά του προκαλεί όμορφα συναισθήματα, τον γοητεύει, τον αναζωογονεί.

Όταν τον ρωτήσαμε γιατί επέλεξε να γίνει διευθυντής, μας είπε: «Ως καθηγητής έτυχε πολλές φορές να δυσανασχετώ με τις επιλογές των διευθυντών μου. Αναρωτήθηκα «αν ήμουν εγώ διευθυντής, τι θα έκανα; Θα μπορούσα να γίνω ένας καλός διευθυντής;». Το 5^ο Γυμνάσιο Ηλιούπολης ήταν η πρώτη μου επιλογή. Με ενδιέφερε να γίνω διευθυντής σε γυμνάσιο, το οποίο θεωρώ βασική βαθμίδα εκπαίδευσης και μου άρεσε το 5^ο Γυμνάσιο, γιατί διέθετε δικά του γήπεδα, προαύλιο ξεχωριστό από του Λυκείου. Ως εκπαιδευτικός έχω δουλέψει κυρίως σε Λύκειο και πίστευα ότι στο Γυμνάσιο τα πράγματα θα είναι δυσκολότερα απ' ό,τι στο Λύκειο. Η επαφή μου με τους μαθητές του 5^{ου} Γυμνασίου με εντυπωσίασε, άλλαξα γνώμη. Είστε πάρα πολύ καλά παιδιά και χαίρομαι να κουβεντιάζω μαζί σας».

Για την εύρυθμη λειτουργία του σχολείου και την ύπαρξη καλού κλίματος, ο κ. Δόσης θεωρεί πολύ σημαντικό να τηρούνται οι κανόνες λειτουργίας, οι περιπτώσεις παραβατικότητας να συζητούνται με τους μαθητές προκειμένου να καταλάβουν τα προβλήματα που δημιουργεί η ανάρμοστη συμπεριφορά τους στο σχολείο και στην τάξη, να υπάρχουν τιμωρίες, αλλά να δίνεται και μια δεύτερη ευκαιρία στους μαθητές. Εκείνο που πρέπει να αντιμετωπίζεται με μεγάλη αυστηρότητα είναι το *bullying*, το οποίο καταδικάζει απερίφραστα ο καινούργιος μας διευθυντής, γιατί προσβάλλει την προσωπικότητα των παιδιών και το σχολείο.

Στη συνέχεια ο κ. Δόσης μας εξήγησε πόσο απαιτητική και χρονοβόρα είναι η δουλειά του διευθυντή. Παρόλη τη σημαντική βοήθεια που έχει από τους καθηγητές, εργάζεται αρκετές ώρες στο σχολείο και στο σπίτι για να οργανώσει τη σχολική ζωή. Συχνά αναγκάζεται να ξεπεράσει τον εαυτό του, όταν έρχεται αντιμέτωπος με τις αγκυλώσεις της γραφειοκρατίας, όταν πρέπει να ξεχάσει τα προσωπικά του προβλήματα και να αφοσιωθεί στα προβλήματα των μαθητών. Και όταν του ζητήσαμε να μας πει αν του αρέσει η δουλειά του, μας απάντησε ανεπιφύλακτα ότι του αρέσει πάρα πολύ που είναι εκπαιδευτικός, βρίσκει πολύ ελκυστική τη δυνατότητα που έχει ως διευθυντής να λύνει προβλήματα και να βοηθά τους μαθητές, αλλά τον δυσαρεστεί που υπάρχουν ζητήματα τα οποία είναι αναρμόδιος για να επιλύσει.

Τελικά φτάσαμε και στις «δύσκολες ερωτήσεις». Τουλάχιστον αυτή ήταν η πρώτη αντίδραση του κ. Δόση, όταν τον ρωτήσαμε τι θα έπρεπε κατά τη γνώμη του να αλλάξουν ή να βελτιώσουν οι σημερινοί νέοι. Μετά από μια σύντομη παύση, μας απάντησε ότι είναι πολύ σημαντικό η γνώση να αποτελέσει μεγαλύτερη αξία στη ζωή των νέων, να νιώσουν τη χαρά της γνώσης και να μην αντιμετωπίζουν τα μαθήματα μόνο ως χρήσιμα εργαλεία για την εισαγωγή τους σε μια σχολή. Σ' ότι αφορά τον τρόπο που χειρίζονται στις μέρες μας οι νέοι την τεχνολογία, μας τόνισε ότι δυστυχώς οι μαθητές είναι καταναλωτές και όχι χειριστές των προϊόντων της τεχνολογίας, με αποτέλεσμα να έχουν μεγάλη εξοικείωση με τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, αλλά όταν μπουν σε μια ανώτατη σχολή και χρειαστεί να δουλέψουν με το word ή το excel, να μην τα καταφέρνουν, γιατί δεν γνωρίζουν απλές εφαρμογές των υπολογιστών που τους λύνουν τα χέρια.

ΝΙΚΗ ΚΑΤΙΔΕΝΙΟΥ Β2, ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ Β3